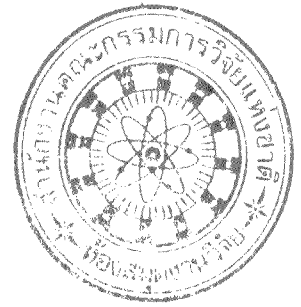

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร หรือยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ทางสังคม เช่น การติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเอง และผู้อื่นดีขึ้น ทำให้รู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีคิด สภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ ช่วยให้เข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่าย และกว้างขวางขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 1)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีการเรียนการสอนในโรงเรียนของประเทศต่างๆ เกือบทั่วโลกและเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อสารในโลกปัจจุบัน

ประเทศไทยจะมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจและการผลิตครั้งใหม่ที่จะเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 2015 อันเป็นผลจากฉันทามติร่วมของอาเซียนให้จัดตั้ง “ประชาคมอาเซียน” ซึ่งมีกำหนดแล้วเสร็จและจะมีผลบังคับใช้อย่างเป็นทางการภายในปี พ.ศ. 2558 ถือว่าเป็นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจครั้งใหญ่ของภูมิภาคอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ เพราะเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของภูมิภาคนี้ที่ประเทศสมาชิกอาเซียนมีฉันทามติให้มีการรวมตัวทางเศรษฐกิจอย่างสมบูรณ์ (Economic Integration) มติสำคัญของประชาคมอาเซียน คือการจัดตั้ง “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC)” 10 ประเทศในประชาคมอาเซียน ได้แก่ อินโดนีเซีย ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ บรูไน เวียดนาม ลาว กัมพูชา พม่า แต่ความสำเร็จและผลประโยชน์เหล่านี้อาจจะมาไม่ถึงผู้ประกอบการไทย หากเราไม่มีการเตรียมความพร้อมเพื่อจะรองรับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะความพร้อมของทุนมนุษย์ (human capital: HC) และการสร้าง “ทุนทางปัญญา (intellectual capital: IC)” มิฉะนั้นผู้ประกอบการไทยจะเป็นเพียงผู้รับจ้างทำของและขายวัตถุดิบให้กับประเทศเพื่อนบ้านเท่านั้น (บัณฑิต หลิมสกุล, 2554: 7) นั้นหมายถึงความจำเป็นที่ครูจะต้องเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนซึ่งจะกลายเป็นพลโลกภายในไม่ช้าครูต้องเร่งสร้างคุณภาพผู้เรียนในทุกๆ ด้าน และที่สำคัญคือความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอันเป็นภาษากลางที่ใช้ใน

การติดต่อทางธุรกิจ จากความจำเป็นของสถานการณ์อันบังคับนี้ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนต้องเร่งทำให้เกิดผลถึงขั้นใช้งานได้จริง

หลักสูตรการศึกษาในประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศไว้อันดับหนึ่งจะเห็นได้จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ยังมีความสำคัญเป็นรอง ไม่ได้ถูกกำหนดไว้ในหลักสูตร ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชา และจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 1)

จากการศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ผ่านมา พบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้เท่าที่ควรดังจะเห็นได้จากการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ประจำปีการศึกษา 2553 ซึ่งแสดงถึงมาตรฐานทางการศึกษาที่ต่ำในเกือบทุกระดับและเกือบทุกวิชาได้ไม่ถึงร้อยละ 50 โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษคะแนนที่นักเรียนทำได้ไม่ถึงร้อยละ 20 และนับเป็นคะแนนที่ต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาในกลุ่มสาระอื่นๆ 8 กลุ่มสาระ โดยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เพียงร้อยละ 20.99 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้เพียงร้อยละ 16.19 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้เพียงร้อยละ 19.22 (ผลโอเน็ต ม.6, 2554: 15 และผลโอเน็ต ป.6 ม.3, 2554: 15) และถ้าเปรียบเทียบกับผลคะแนนทางการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) ในวิชาภาษาอังกฤษปีการศึกษา 2550-2553 แยกตามระดับชั้นเพื่อตรวจสอบดูแนวโน้มของผลการเรียนภาษาอังกฤษจะพบว่าแนวโน้มผลการเรียนต่ำลงทุกปีในทุกระดับช่วงชั้น โดยผลคะแนนวิชาภาษาอังกฤษปีการศึกษา 2550-2553 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นร้อยละ 38.68, 37.47, 31.75 และ 20.99 ตามลำดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นร้อยละ 28.70, 32.64, 22.54 และ 16.19 ตามลำดับ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นร้อยละ 30.93, 35.98, 23.98 และ 19.22 ตามลำดับ (ศักดิ์สิน โจน์สรณูมย์, 2554: 6-7)

สาเหตุที่นักเรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ เมื่อมองทางด้านผู้เรียน สวนดุสิต โพล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้สอบถามความคิดเห็นจากนักเรียนที่เคยทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ หรือโอเน็ตที่พักอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑลรวม 1,102 คน ระหว่างวันที่ 6-9 เมษายน 2554 สรุปความคิดเห็นด้านข้อสอบที่ใช้ในการประเมินผลได้ดังนี้ วิชาที่ยากที่สุดคือภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาไทย ตามลำดับ ลักษณะข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษคือ คำศัพท์ยาก คำถามยาว ต้องใช้เวลาอ่านและแปล ตัวเลือกหลายตัว โดยสรุปภาพรวมของข้อสอบคือ นักเรียนรู้สึกว่ายาก ไม่ตรงกับเนื้อหาที่เรียน เป็นข้อสอบที่ต้องอาศัยการคิดและวิเคราะห์อย่างมาก (โพลชี้ข้อสอบโอเน็ตยาก, 2554: 22) เมื่อมองทางด้านผู้สอน พบว่า ถึงแม้หลักสูตรจะถูกปรับปรุงไปแล้ว

เป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นหลักสูตรอิงมาตรฐาน และเน้นกระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นสำคัญ แต่โดยภาพรวมแล้วพฤติกรรมครูในชั้นเรียนหรือในโรงเรียนเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อยเท่านั้น ครูส่วนใหญ่ยังไม่ปรับวิธีการสอนและวิธีการประเมินผล ยังคงเน้นสอนแบบท่องจำมากกว่าสอนแบบกระบวนการเรียนรู้ ทำให้เด็กไม่สามารถคิดวิเคราะห์ได้ (สุจิตต์ วงษ์เทศ, 2554:20)

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน และทักษะอื่นๆ ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะสังเกต พบว่าโอกาสที่นักเรียนจะได้ใช้ทักษะทั้ง 4 ในชีวิตประจำวันมีน้อย เพราะนักเรียนไม่ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ใช้ภาษาอังกฤษ และพบว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (English as a foreign language) ยังมีปัญหาอยู่ คือ นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษในระบบโรงเรียนตั้งแต่การศึกษาคณะบังคับพื้นฐานจนกระทั่งจบมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยภาพรวมที่สามารถเห็นได้ชัดเจนคือ ได้เรียนภาษาอังกฤษกันหลายปี แต่พูดไม่ได้สักที (เนตรปรียา ชุมไชโย, 2548) การพูดมีผลมาจากการฟัง การฟังส่งผลให้พูดได้ ฉะนั้นการสอนให้นักเรียนพูดได้ต้องสอนฟังก่อนแล้วตามด้วยพูด การฝึกความเข้าใจในการฟังควรได้รับการพัฒนาไปพร้อมๆ กัน (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532: 20) บุคคลทั่วไปจะใช้เวลาในการฟังประมาณร้อยละ 45 การพูดร้อยละ 30 การอ่านร้อยละ 16 การเขียนร้อยละ 9 (Oxford, 1993: 206; Zappolo, 1981: 31) จะเห็นได้ว่าทักษะการฟังและการพูดมีความสำคัญเป็นอันดับสูงสุดคือ รวมกันถึงร้อยละ 75

การฟังและพูดที่มีความหมายทางการสื่อสารคือ การฟังและพูดภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันจริงๆ ดังนั้นในการเรียนการสอนเพื่อการฟังและพูด เนื้อหาสาระของภาษาที่ครูนำมาฝึกฝนนักเรียนควรเป็นสาระที่มาจากสื่อจริง และเพลงจัดเป็นสื่อจริงที่ครูควรเลือกมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเน้นกระบวนการทางทักษะนั้นจำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อยครั้ง ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย ดังนั้นครูควรสร้างบรรยากาศให้เต็มไปด้วยความรื่นรมย์ สนุกสนาน ซึ่งครูสามารถให้นักเรียนฝึกทักษะเหล่านั้นโดยใช้เพลงสอดแทรกเข้าไปในบทเรียน การใช้เพลงเป็นสื่อการสอนนั้น ปกตินักเรียนมีความสนใจเรื่องเพลงอยู่แล้ว ดังนั้น จึงไม่เป็นการยากเลยที่จะสอดแทรกทักษะต่างๆ ที่ฝึกได้โดยอาศัยเพลง ครูสามารถฝึกฝนนักเรียนได้ทุกทักษะนับตั้งแต่ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นอกจากนี้ในเพลงยังมีศัพท์ โครงสร้าง สำนวน และวิธีการออกเสียงที่น่าสนใจอีกด้วย

สภาพห้องเรียนปัจจุบันการจัดนักเรียนแต่ละห้องเป็นแบบคละกัน นักเรียนมีความแตกต่างกันทั้งในด้านการเรียนรู้ ความถนัด และความสามารถ ดังนั้นในการสอนแต่ละครั้งจะ พบว่า นักเรียนจะบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเรียนต่างกัน บางคนมีแรงจูงใจอยากจะได้รับการฝึกฝนเพิ่มเติมอีก ครู

จำเป็นต้องหาโอกาสนั้นตอบสนองผู้เรียน แต่ครูมักมีเวลาที่จะตอบสนองความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคล ไม่เพียงพอเนื่องจากครูมีภาระงานสอนและงานอื่นๆ มากมาย สื่อเทคโนโลยีประเภทคอมพิวเตอร์สามารถช่วยครูได้มากถ้าครูนำมาใช้ช่วยสอน

สื่อเทคโนโลยีได้มีการนำเข้ามาใช้กันมาก ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ความพร้อม และการใช้เวลาเพื่อการศึกษา มีกระบวนการนำเสนอที่จะช่วยให้นักเรียนที่เรียนช้าบรรลุถึงวัตถุประสงค์ หรือประสบผลสำเร็จในการเรียนเช่นเดียวกับนักเรียนที่เรียนเร็ว ปัจจุบันคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอนเพื่อเป็นเครื่องมือในการสอนของครู โดยได้จัดลำดับเนื้อหาแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ ในรูปแบบที่พัฒนาของคอมพิวเตอร์ซึ่งเรียกว่าคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer-Assisted Instruction: CAI) นักเรียนสามารถนำไปใช้ทบทวนซ้ำไปซ้ำมาได้ตามความพอใจ (พูนสุข บุญสนอง, 2550: 3)

โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้สำหรับเป็นเครื่องมือในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โปรแกรมหนึ่งคือ Microsoft Power Point ซึ่งเป็นโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพสูง และได้รับความนิยมตัวหนึ่งที่จะสอนโดยใส่รูปภาพประกอบ ใส่เสียง หรือวิดีโอในงานนำเสนอเพิ่มความน่าสนใจและเข้าใจได้ง่าย (จิรภา ปรียารัตนโชติ, 2548: 2) และสามารถสร้างงานนำเสนอผ่านอินเทอร์เน็ต (Internet) ได้อีกด้วย เมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการผลิตก็สามารถแก้ไขได้อย่างสะดวก

คอมพิวเตอร์เป็นสื่อการเรียนรู้ที่สามารถดึงดูดความสนใจ สามารถนำเสนอเนื้อหาที่ซับซ้อนที่มีในการสอนเพลง ซึ่งอยู่ในรูปของตัวหนังสือ เสียง ภาพ และเทคนิคต่างๆ มากมาย ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะทักษะการฟังและพูดซึ่งต้องใช้เวลาในการฝึกฝนมากผู้เรียนสามารถศึกษาทบทวนบทเรียนได้ตลอดเวลาตามความต้องการ ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงเห็นว่าทั้งเพลงและคอมพิวเตอร์เป็นสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจ น่าจะนำมาประกอบกันเข้าเป็นบทเรียนและพัฒนาให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ได้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพมีความเหมาะสม มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษด้วยเพลง เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการนำเพลงที่ได้ยินได้ฟังในชีวิตประจำวันมาเป็นสื่อการเรียนรู้ โดยเลือกเพลงที่มีสาระสอดคล้องและเหมาะสมกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางในวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และเป็นแนวทางในการสร้างและใช้สื่อประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่นๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษด้วยเพลงเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษด้วยเพลง

สมมติฐานการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษด้วยเพลงเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยเพลงสูงกว่าก่อนการเรียนรู้

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ. 21101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวนทั้งหมด 10 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 310 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ. 21101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 1 ห้องเรียน โดยใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีทั้งหมดในห้องเรียน และมีความสามารถละกันจำนวน 32 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษามี ดังนี้

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีสอนภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยเพลง
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษด้วยเพลง

เวลาที่ใช้ในการทดลอง

การทดลองใช้เวลาทั้งหมด 13 คาบ สัปดาห์ละ 1 ครั้งๆ ละ 2 คาบ ทำแบบฝึกหัด 3 ครั้งๆ ละ 1 คาบ รวมทั้งหมด 8 ครั้ง 13 คาบ ตามตารางสอนของโรงเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพลง หมายถึง เพลงภาษาอังกฤษที่ได้ยินได้ฟังอยู่ในชีวิตประจำวันรวมทั้งหมด 3 เพลง คือ เพลง El Condor Pasa ขับร้องโดย Simon and Garfunkel เพลง Yesterday ขับร้องโดย The Beatles และ เพลง Raining in My Heart ขับร้องโดย Buddy Holly

นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

ความสามารถด้านการฟังและพูด หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง บทเรียนโปรแกรมที่ใช้กับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Power Point โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อเสนอเนื้อหาเรื่องราวตามโปรแกรมที่สร้างขึ้นเป็นลำดับขั้นตอนในลักษณะที่มีทั้งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ข้อความ ตัวอักษร ตัวเลข เป็นการเรียนแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับคอมพิวเตอร์ และจัดการประมวลผลจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (Internet)

แบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ.21101) เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียน (pretest) และหลังเรียน (posttest) แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 75 ข้อ แบ่งเป็นดังนี้

1. ข้อสอบวัดความรู้ตามองค์ประกอบของภาษา ได้แก่ เสียง (Sounds) ศัพท์ (Vocabulary) และโครงสร้าง (Structure) อย่างละ 10 ข้อ รวม 30 ข้อ
 2. ข้อสอบวัดทักษะการฟัง โดยให้นักเรียนฟังเพลง ข้อความ และสถานการณ์โดยเสียงเจ้าของภาษา จำนวน 30 ข้อ
 3. ข้อสอบวัดทักษะการพูดโดยอ้อม จำนวน 15 ข้อ
- ส่วนที่ 2 เป็นข้อสอบปฏิบัติ แบ่งเป็นดังนี้
1. ข้อสอบวัดทักษะการพูดตรง โดยวิธีสัมภาษณ์
 2. ข้อสอบวัดทักษะการพูดตรง โดยการร้องเพลง
 3. ข้อสอบวัดทักษะการพูดตรง โดยการพูดเล่าเรื่องจากเพลง

ประสิทธิภาพของบทเรียน หมายถึง คุณภาพของบทเรียนเมื่อผู้เรียนเรียนแล้วบรรลุตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งกลุ่มที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดทำยบทเรียนแต่ละบท

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งกลุ่มที่ได้จากการทำแบบทดสอบทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษด้วยเพลงเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนสามารถนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปเรียนได้ด้วยตนเองที่บ้านหรือที่ใดก็ได้ที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ตามความต้องการก็ครั้งก็ได้
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
4. เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อการเรียนการสอนในอนาคตต่อไป
5. เป็นการส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้แพร่หลายมากขึ้น